Dosarul nr.1-218/2025
Partea introductivă

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

06 august 2025 mun. Hîncești,

Judecătoria Hîncești, sediul Central
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul - Valentina Suruceanu,
Grefier – Carolina Tintă,
Cu participarea:
Procurorului în Procuratura r-nlui Hîncești – Inga Boișteanu,
Avocatului care acordă asistență juridică garantată de stat – Sergiu Tabără,

examinând în şedinţă de judecată ***publică***, în limba de stat, ***pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală***, cauza penală de învinuire a lui,

Gîsca Gheorghe ***,** *născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în satul*****, r-nul ******,

în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264 alin.(3) lit. a) din Codul penal.

La data de 25 iunie 2025, în Judecătoria Hîncești, sediul Central a parvenit pentru examinare cauza penală de învinuire a Gîsca Gheogrhe de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(3) lit. a) din Codul penal.

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la data de 25 iunie 2025 cauza respectivă a fost repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului Valentina Suruceanu.

Cauza penală s-a aflat în proces de examinare din data de 26 iunie 2025, potrivit încheierii de fixare a termenului pentru desfășurarea ședinței preliminare, până la data de 06 august 2025.

Procedura de citare legal executată.

Procurorul Inga Boișteanu, s-a pronunțat asupra vinovăției inculpatului Gîsca Gheorghe în baza art. 264 alin.(3) lit. a) din Codul penal cu aplicarea art. 80/1 Cod penal la 4 ani închisoare cu executarea pedepsie în penitenciar de tip deschis. În baza art. 90 Cod penal a suspenda condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 3 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. A încasa din contul inculpatului cheltuielile judiciare în mărime de 640 lei. Corpul delict : mijlocul de transport de model ”*****” cu n/î ***** ce se păstrează la parcarea specializată Î.I.”Cociu Pavel” a o elibera proprietarului la definitivarea sentinței.

Parta vătămată Gîsca Nina a indicat că are nevoie de soț ca să o ajute. El s-a străduit să oprească automobilul, este cel mai probabil vina medicilor că ea a rămas fără mînă.

Avocatul Sergiu Tabără a pledat pentru aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse cu aplicarea art. 79 Cod penal. Condițiile meteo au dus la comiterea accidentului rutier. Inculpatul a fost primul care a ajutat soția. Solicită de a nu fi aplicată pedeapsa complimentară, partea vătămată are nevoie de soț să o ducă la școală. Solicită reducerea pedepsei cu aplicarea unei pedepse condiționate. Inculpatul anterior nu a fost condamnat.

Anterior nu a fost judecat. Dacă va fi privat de dreptul de a conduce mijloace de transport va schimba calitatea vieții părții vătămate.

Inculpatul a indicat că nu a avut nici o dată probleme.

Partea descriptivă

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanța de judecată,

c o n s t a t ă:

Situaţia de fapt reţinută de instanţă.

Gîsca Gheorghe, la data de 23 mai 2023, aproximativ la ora 14;00, deţinînd permis de conducere a vehiculelor de categoria „ *****”, fiind treaz şi conducînd automobilul marca ”*****”, cu numărul de inmatriculare *****, pe traseul R-3 km 27 în apropierea localităţii Buţeni, raionul Hînceşti, avînd-o în calitate de pasager pe bancheta din faţă dreapta soţia sa, Gîsca Nina, contrar prevederilor pct. 10 (1) şi pct.45 (1) din Regulamentul Circulaţiei Rutiere, nu a manifestat prudenţă sporită la trafic, n-a ţinut permanent seama de totalitatea factorilor ce caracterizează condiţile mtiere, traseul fiind umed, ignorînd indicatoarele şi marcajele rutiere 1.12.1-curbă periculoasă şi 3.27.1- viteza maximă limitată, a pierdut controlul volanului, derapînd de pe traseu, inversîndu-se, în consecinţă, cauzîndu-i pasagerei Gîscă Nina, conform concluziei raportului de expertiză judiciară nr.*****din 03.06.2025, fractură deschisă a 1/3 medie a humerusului drept cu deplasarea fragmentelor şi plagă cu dimensiuni de 25x10 cm, infectată, care a dus la pericol pentru viaţă şi necesitate de a amputa mâna la nivelul 1/3 proximale a braţului mânii drepte cu formare de bont (incapacitate de muncă pe cazul dat -75 %)(8), cauzate de acţiunea traumatică a unui (or) corp (uri) contondent(e) dur (e), ori şi lovitură de acestea, posibil în timpul şi circumstanţele indicate în ordonanţă, prezintă pericol pentru viaţă şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămare gravă a integrităţii corporale sau a sănătăţii.

Circumstanţele survenite sunt în legătură cauzală directă cu încălcarea prevederilor Regulamentului Circulaţiei Rutiere de către **Gîsca Gheorghe,** şi anume:

pct. 10 (1) Persoana care conduce un autovehicul trebuie:

b) să posede cunoştinţe şi să execute cerinţele prezentului Regulament, precum şi să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranţă vehiculul pe drum.

pct. 45. (1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ţinînd permanent seama de următorii factori:

a) starea psihofiziologică ce influenţează atenţia şi reacţia;

b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situaţiile periculoase.

d)situaţia rutieră.

Acțiunile lui **Gîsca Gheorghe** au fost încadrate în prevederile art. 264 alin.(3) lit. a) din Codul penal, ***”Încălcarea regulilor de securitate a circulaţiei de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudenţă vătămare gravă a integrităţii corporale şi a sănătăţii.”***

În cadrul ședinței de judecată, inculpatul **Gîsca Gheorghe**, fiind asistat de avocatul Sergiu Tabără, a declarat personal prin înscris autentic că, recunoaște fapta indicată în rechizitoriu, probele îi sunt cunoscute, înțelege conținutul lor și nu are obiecții asupra acestora, cerând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, deoarece nu solicită administrarea de noi probe.

Instanța, analizând cererea inculpatului **Gîsca Gheorghe**, susținută de apărătorul său Sergiu Tabără, ascultând opinia procurorului Inga Boișteanu, care a declarat că, temeiuri de a respinge cererea privind judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală nu sunt, constatând că, din probele administrate în cursul urmăririi penale, care sunt concludente, pertinente și utile, rezultă că, fapta inculpatului este stabilită, precum și că, sunt suficiente date referitor la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, astfel, conform art. 364[1] alin.(4) Codul de Procedură Penală al RM, instanţa de judecată prin încheierea protocolară din 08 iulie 2025, a admis cererea inculpatului **Gîsca Gheogrhe** şi a dispus judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Audiat în şedinţa de judecată *sub jurământ*, inculpatul **Gîsca Gheorghe** vina a recunoscut-o pe deplin și a declarat că, pe data de 23 mai 2023 împreună cu soția Nina Gîsca s-au pornit la Chișinău. Cînd au ajuns la Bușteni, r-nul Hîncești se deplasau la vale, a pierdut controlul volanului și s-au inversat. În acea zi ploua afară și apă pe traseu, a apăsat frîna, dar i se părea că automobilul se duce mai tare. După accident a luat soția, i-a scos centura, i-a luat mîina care era ruptă și a ieșit pe ușa din spate. Cînd a venit salvarea a spus că pe el nu-l ia, dar a insistat și a mers cu soția la salvare. A ajuns la Hîncești la spital, a stat în sala de așteptare, în acel moment medicii nu vorbeau că mîina probabil să fie amputată, după 3 zile soția sa a fost transportată la Chișinău. Acolo au examinat-o și acolo au dus-o și i-au tăiat mîina. A insistat la spitalul din Hîncești să o ducă pe soție la Chișinău, dar au spus că nu este nevoie. La Chișinău au spus că cauza imputării mîinii a fost infecția. Soția fără ajutorul lui nu poate să se îmbrace, să pregătească mîncare, îi este greu fără el, el o ajută. Soția lucrează la școală în alt sat, nu poate merge la serviciu cu transport public, el o duce și o aduce de la serviciu. Are nevoie de permis de conducere. Soția nu are pretenții față de el. Îi pare rău de cele săvîrșite. Solicită să-i fie stabilită o pedeapsă condționată ca să poată ajuta soția. Se deplasa cu automobilul de model ”*****” care îi aparține. Permisul îl deține de mulți ani, este vinovat.

Partea motivată:

Audiind inculpatul, studiind materialele cauzei penale, dincolo de orice dubiu rezonabil instanţa de judecată consideră că, fapta comisă de <u>Gîsca Gheorghe</u>, este dovedită în instanţa de judecată integral prin declaraţiile însuşi a inculpatului, date în şedinţa de judecată, care sunt în corespundere cu probele administrate în faza de urmărire penală şi anume de:

-informaţia telefonică parvenită de la SNUAU* 112 la data de 23.05.2023**, traseul R-3 Hînceşti-Chişinău, cet. Sari Elena (trecător) care a comunicat că în apropiere de s. Buţeni r-ul Hînceşti, a/m de model ** cu n/î ***** a derapat de pe traseu, sunt două persoane traumate /f.d.9/;

***-Procesul -verbal ce cercetare a locului accidentului rutier din 23.05.2023* cu planşa ilustrativă** /f.d.10-14/;

-Raportul de expertiză judiciară nr. ** din 06.07.2023,*** potrivit căruia la Gîsca Nina s-a constatat fractură deschisă 1/3 medie a humerusului drept cu deplasarea fragmentelor şi plagă cu dimensiuni de 25 x 10 cm, infectată, care a dus la pericol pentru viaţă şi necesitate de a amputa la nivelul 1/3 proximale a braţului mânii drepte cu formare de bont (incapacitate de muncă pe cazul dat - 75%)(8), cauzate de acţiunea traumatică a unui (or) corp (uri) contondent (e) dur (e) ori şi lovitură de acestea şi prezintă pericol pentru viaţă şi se califică ca vătămare corporală gravă a integrităţii corporale şi a sănătătii. Ţinînd cont de

localizarea anatomică şi caracterul morfologic a leziunilor corporale depistate, nu exclude producerea lor în accident rutier /f.d.29-30/;

-***Raportul de expertiză judiciară nr.34/12/l-R-2220 din 02.04.2025*** potrivit căruia - analiza rezultatelor cercetărilor efectuate denotă că, pînă la momentul producerii accidentului rutier automobilul de model ”*****”, cu numărul de inmatriculare *****, n-a avut defecte tehnice în ansamblul constructiv al sistemului de ghidare, inclusiv la nivelul suspensiei şi anvelopelor, ce au putut genera producerea accidentului rutier. Totodată, cu probabilitate se conchide că, pînă la momentul producerii accidentului rutier, automobilul de model ”*****” cu n/î ***** n-a avut defecte tehnice critice în ansamblul constructiv al sistemului de frânare ce au putut genera imposibilitatea stopării echilibrate a mersului acestui automobil (urme ce ar indica la prezenţa unor defecte tehnice în sistemul cu referinţă, cu provenienţă anticipat accidentului rutier, n-au fost depistate). Din motivul prezenţei unor deteriorări în circuitul electric, în special de la nivelul blocului de comandă a motorului (produse în urma impactului rutier), ponirea motorului automobilului de model ”*****” cu n/î ***** n-a fost posibilă, respectiv şi diagnosticarea stării tehnice a acestuia n-a fost posibilă /f.d.92-102/;

-***Raportul de expertiză judiciară nr. *****din 03.06.2025,*** potrivit cvăruia la Gîsca Nina s-au constatat : fractură deschisă 1/3 medie a humerusului drept cu deplasarea fragmentelor şi plagă cu dimensiuni de 25 x 10 cm, infectată, care a dus la pericol pentru viaţă şi necessitate de a amputa la nivelul 1/3 proximale a braţului mânii drepte cu formare de bont (incapacitate de muncă pe cazul dat - 75%)(8), cauzate de acţiunea traumatică a unui (or) corp (uri) contondent (e) dur (e) ori şi lovitură de acestea şi prezintă pericol pentru viaţă şi se califică ca vătămare corporală gravă a integrităţii corporale şi a sănătătii. Posibilitatea cauzării leziunilor corporale depistate la cet. Gîsca Nina, anul naşterii ***** de sinestător se exclude. În contextul traumatismului auto, se exlude căderea liberă/forţată a corpului pe o suprafaţă plană. Ţinînd cont de localizarea anatomică şi caracterul morphologic a leziunilor corporale depistate, nu exclude producerea lor în accident rutier /f.d.117-119/.

Încadrarea juridică a faptelor reţinute de instanţă în sarcina inculpatului.

În conformitate cu art. 8 din Codul de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, orice cetăţean beneficiază de prezumţia de nevinovăţie, deschiderea unei proceduri judiciare penale, prin începerea urmăririi penale, nefiind posibilă decât în condiţiile prevăzute de lege.

Potrivit art. 101 alin. (1) - (3) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Prin totalitatea probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanţa consideră vina inculpatului **Gîsca Gheorghe** este pe deplin dovedită şi încadrează acţiunile lui intenţionate în baza art. 264 alin.(3) lit. a) din Codul penal, după semnele calificative ***”Încălcarea regulilor de securitate a circulaţiei de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudenţă vătămare gravă a integrităţii corporale şi a sănătăţii.”***

În alt context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct. 1)- 4) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit

inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4)dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracţiuni.

În conformitate cu art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Potrivit art. 113 din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Instanţa de judecată relevă că în cauza „***Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993***” CtEDO a statuat că ”(…) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării cei este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură săi angajeze răspunderea penală”.

Cu referire la infracțiunea prevăzută art. 264 alin.(3) lit. a) din Codul penal.

În acest sens instanța constată că, *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(3) lit. a) Cod penal, are un caracter complex : *obiectul juridic principal* îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier; obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la sănătatea persoanei.

Obiectul material al infracțiunii îl reprezintă corpul persoanei.

Cît privește mijlocul de transport, acesta nu mai poate să reprezinte obiectul material al infracțiunii examinate. El poate să reprezinte exclusiv mijlocul de săvîrșire a infracțiunii prevăzute la art. 264 Cod penal.

Victima infracțiunii este persoana care suferă vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății.

Latura obiectivă a infracțiunii are următoarea structură : 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea de încălcare a regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport ; 2) urmările prejudiciabile care se exprimă în vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății; 3) legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă și urmărirle prejudiciabile; 4) mijlocul de săvîrșire a infracțiunii, și anume – mijlocul de transport.

Instanța de judecată subliniază că prioritar, în procesul calificării, urmează să se stabilească înainte de toate, care anume reguli de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport au fost încălcate de către făptuitor. Regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport sunt stabilite în mod obligatoriu în cadrul unor acte normative și, în primul rînd ele sunt stabilite în Regulamentul Circulației Rutiere aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009. Acest act normativ este principalul act de referință pentru art. 264 Cod Penal.

Potrivit pct. 10 alin.(1) din Regulamentul circulației rutiere aprobat prin Hotărîrea

Guvernului RM nr.357/2009, persoana care conduce un vehicul trebuie:

a) să fie aptă din punct de vedere medical;

b) să posede cunoştinţe şi să execute cerinţele prezentului Regulament, precum şi să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranţă vehiculul pe drum;

c) să posede cunoştinţe de acordare a primului ajutor persoanelor traumatizate ca urmare a accidentului în traficul rutier;

d) să nu admită utilizarea telefonului mobil și/sau a căștilor audio în timpul deplasării pe bicicletă, trotinetă, trotinetă electrică sau ciclomotoare.

Potrivit pct. 45 alin. (1) din Regulamentul circulației rutiere aprobat prin Hotărîrea Guvernului RM nr.357/2009, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ţinînd permanent seama de următorii factori:

a) starea psihofiziologică ce influenţează atenţia şi reacţia;

b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situaţiile periculoase;

c) starea tehnică a vehiculului şi particularităţile încărcăturii;

d) situaţia rutieră.

La caz, **Gîsca Gheorghe** la data de 23 mai 2023, aproximativ la ora 14:00, nu a manifestat prudenţă sporită la trafic, n-a ţinut permanent seama de totalitatea factorilor ce caracterizează condiţile rutiere, traseul fiind umed, ignorînd indicatoarele şi marcajele rutiere 1.12.1-curbă periculoasă şi 3.27.1- viteza maximă limitată, a pierdut controlul volanului, derapînd de pe traseu, inversîndu-se, în consecinţă, cauzîndu-i pasagerei Gîscă Nina, conform concluziei raportului de expertiză judiciară nr.*****din 03.06.2025, fractură deschisă a 1/3 medie a humerusului drept cu deplasarea fragmentelor şi plagă cu dimensiuni de 25x10 cm, infectată, care a dus la pericol pentru viaţă şi necesitate de a amputa mâna la nivelul 1/3 proximale a braţului mânii drepte cu formare de bont (incapacitate de muncă pe cazul dat -75 %)(8), cauzate de acţiunea traumatică a unui (or) corp (uri) contondent(e) dur (e), ori şi lovitură de acestea, posibil în timpul şi circumstanţele indicate în ordonanţă, prezintă pericol pentru viaţă şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămare gravă a integrităţii corporale sau a sănătăţii.

Astfel, vina inculpatului **Gîsca Gheorghe** este deplin dovedită şi se încadrează acţiunile ei intenţionate în baza art. 264 alin.(3) lit. a) din Codul penal : ***"Încălcarea regulilor de securitate a circulaţiei de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudenţă vătămare gravă a integrităţii corporale şi a sănătăţii."***

Așadar, în sensul art. 394 din Codul procedură penală, instanţa de judecată constatând faptele ilicite ca fiind dovedite şi probele pe care se întemeiază concluziile, instanţa, se pronunţă asupra încadrării juridice a acţiunilor inculpatului **Gîsca Gheorghe**, considerând că acesta a comis infracţiunele prevăzute de art. 264 alin.(3) lit. a) din Codul penal, după semnele calificative ***"Încălcarea regulilor de securitate a circulaţiei de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudenţă vătămare gravă a integrităţii corporale şi a sănătăţii."***

<u>Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.</u>

Articolul 2 alin. (1) și (2) din Codul penal, prevede, că legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii

Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanţa de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Codul penal, ţinând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 75 Codul penal al Republicii Moldova, și anume, gravitatea infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Conform art.7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile sus menționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

Criteriile speciale de individualizare a pedepsei sunt nişte derogări de la criteriile generale şi se aplică în cazurile expres prevăzute de lege: aplicării pedepsei inculpatului la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală (art. 364^1 Codul de procedură penală, art. 80/1 Cod penal).

Iar, individualizarea pedepsei constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanţa accentuează că, pedeapsa aplicată inculpatului **Gîsca Gheorghe** trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Mărimea pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârşirea infracţiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

Instanța de judecată, în cadrul judecării cauzei a constatat că, fapta săvârșită a fost săvîrșită de către **Gîsca Gheorghe** a fost încadrată în baza art. 264 alin.(3) lit. a) din Codul penal, care se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, iar potrivit prevederilor art. 16 alin. (4) Cod penal, este o infracțiune gravă.

Potrivit art. 80^1 Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Ținînt cont de circumstanțele cauzei, de comportamentul inculpatului **Gîsca Gheorghe** pînă și după săvîrșirea infracțiunii, anterior nejudecat /f.d. 50/, de către Autoritatea Publică Locală este caracterizat pozitiv /f.d. 54/, în perioada 01.01.2010 – 06.07.2023 a comis 3 contravenții care fac parte din domeniul circulației rutiere /f.d.51/, totodată, acesta a recunoscut vinovăția, se căiește sincer, a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, şi ţinând cont de scopul pedepsei penale este anume, prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane, de influenţa pedepsei aplicate asupra restabilirii echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi condiţiile lui de viaţă, instanța de judecată ajunge la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului **Gîsca Gheorghe** este posibilă fără privarea lui de libertate.

Conform art. 70 alin. (1) și (2) din Codul penal, închisoarea constă în privarea de libertate a persoanei vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni prin izolarea impusă a acesteia de mediul normal de viaţă şi plasarea ei, în baza hotărîrii instanţei de judecată, pe un anumit termen, într-un penitenciar. Închisoarea se stabileşte pe un termen de la 3 luni la 20 de ani.

Avînd la bază prevederile art. 80^1 CP, limitele de pedeapsă cu închisoare la sancțiunea art. 264 alin. (3) lit. a) CP, sunt limita minimă a sancțiunii este de 2 ani și limita maximă este de 4 ani 8 luni închisoare.

Luînd în considerare împrejurările privitoare la infracțiunea comisă, la persoana inculpatului **Gîsca Gheorghe** și cele stabilite în ședința de judecată descrise *supra*, în măsură ce legiuitorul determină micșorarea pedepsei doar a limitei medie cu stabilirea în privința acestuia în baza art. 264 alin. (3) lit. a) din Codul penal – la 3 ani închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Totodată, circumstanțele atenuante ale cauzei le prevalează pe cele agravante și în ansamblu conving instanța de judecată că, nu este raţional ca inculpatul **Gîsca Gheorghe** să execute real pedeapsa închisorii.

Totodată, în temeiul art.90 alin.(1) Cod penal , dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvârşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvârşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinând cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.

Astfel, instanța de judecată reține că, aplicarea prevederilor art. 90 din Codul penal – suspendarea condiţionată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă,

ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracţiunea comisă de ea este un incident în viaţa acesteia, or, instituția suspendării condiţionate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

În context, apreciind faţă de inculpatul **Gîsca Gheorghe**, lipsa antecedentelor penale şi conduita bună avută anterior de inculpat, instanţa de judecată consideră că, scopul educativ al pedepsei poate fi atins şi fără privarea de libertate a inculpatului, acordându-i o şansă inculpatului de a se reabilita în faţa societăţii şi în baza art. 90 Codul penal, instanța de judecată va suspenda condiţionat executarea acestei pedepse pe o perioadă de probaţiune de **3 /trei/ ani.**

Or, în cadrul ședinței de judecată, inculpatul **Gîsca Gheorghe** a solicitat aplicarea unei pedepse cu suspendare condiționată a executării pedepsei, așa cum soția sa are nevoie de ajutorul său.

La stabilirea inculpatului a unei pedepse cu aplicarea art. 90 Codul penal, instanţa de judecată a acordat o pondere importantă vârstei inculpatului, comportamentului inculpatului anterior procesului penal, din care rezultă că, ultimul conştientizează fapta comisă, a convins instanța de a suspenda executarea pedepsei, pentru a acorda o șansă inculpatului să recupereze prejudiciul cauzat acestora.

La fel, potrivit prevederilor art.90 alin.(6) Codul penal, aplicând condamnarea cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei, instanţa de judecată îl poate obliga pe condamnat: a) să nu-şi schimbe domiciliul şi/sau reşedinţa fără consimţământul organului competent; b) să nu frecventeze anumite locuri; c) să urmeze un tratament în caz de alcoolism, narcomanie, toxicomanie sau de boală venerică; c^1) să participe la un program special de tratament sau de consiliere în vederea reducerii comportamentului violent; d) să acorde o susţinere materială familiei victimei; e) să repare daunele cauzate în termenul stabilit de instanţă; f) să participe la programe probaţionale; g) să presteze muncă neremunerată în folosul comunităţii; h) să fie supus monitorizării electronice, dar nu mai mult de 12 luni.

În opinia instanței pedeapsa cu suspendarea condiționată stabilită în privința inculpatului este echitabilă şi corespunde principiului echităţii, va duce la corectarea și reeducarea inculpatului precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiunii și-și va atinge scopul prevăzut la art. 61 Cod penal.

Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În acest sens, consideră că, corectarea și reeducarea inculpatului **Gîsca Gheorghe** este posibilă în condiții nonprivative de libertate, prin urmare în baza art. 90 Codul penal al RM, pedeapsa va fi suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de **3 (trei) ani** și să nu fie

executată, dacă condamnatul în perioada de probațiune nu va comite o nouă infracțiune și prin purtarea exemplară va confirma încrederea acordată. Se va obliga **Gîsca Gheorghe** în perioada de probațiune să se prezinte la orice chemare și să nu comită pe perioada de probațiune noi infracțiuni.

De altfel, instanța își exprimă convingerea că, pedeapsa stabilită inculpatului **Gîsca Gheorghe**, va duce la atingerea deplină a scopului legii penale privind corectarea şi reeducarea acestuia în vederea neadmiterii pe viitor a careva încălcări a ordinii de drept.

Potrivit prevederilor art.261 alin.(2) din Codul de executare, condamnatul cu privire la care a fost suspendată executarea pedepsei semnează în instanţa de judecată obligaţia de a se prezenta, în termen de 5 zile după rămânerea definitivă a hotărârii, la organul de probaţiune.

Cu referire la solicitarea avocatului privind aplicarea prevederilor art. 79 din Codul penal în privința inculpatului Gîsca Gheorghe prin neaplicarea pedepsei complimentare de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport.

Potrivit art. 79 alin.(1) din Codul penal, ținînd cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvîrşirea infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracţiuni săvîrşite în grup la descoperirea acesteia, instanţa de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă, sau una mai blîndă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvîrşit infracţiunea se consideră circumstanţă excepţională. Săvîrşirea infracţiunii de către persoanele care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanţa de judecată drept circumstanţă excepţională.

Fapta săvîrșită de către **Gîsca Gheorghe** a fost încadrată în baza art. 264 alin.(3) lit. a) din Codul penal, și care se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, iar potrivit prevederilor art. 16 alin. (4) Cod penal, este o infracțiune gravă.

La caz, ținînd cont de împrejurările comiterii infracțiunii, și anume că **Gîsca Gheorghe** nu
a manifestat prudenţă sporită la trafic, n-a ţinut permanent seama de totalitatea factorilor ce caracterizează condiţile rutiere, traseul fiind umed, nu a micșorat viteza, iar ca urmare aceastea au dus la cauzarea vătămărilor grave a integrităţii corporale a părții vătămate și anume a pierdut un organ vital amputarea la nivelul 1/3 proximale a braţului mânii drepte.

Din care considerente instanţa găsește necesar de a aplica inculpatului pedeapsa complimentară, or, careva circumstanţe excepționale nu au fost stabilite, iar neaplicarea acesteia, reieşind din specificul faptei săvârșite de inculpat consideră instanța că nu ar asigura atingerea scopului special al pedepsei penale şi anume prevenţia specială şi corectarea inculpatului.

Potrivit art. 65^1 alin. (1), (3), (4) din Codul penal, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept constă în interzicerea conducerii oricărui tip de mijloc de transport pe drumurile publice. Anularea dreptului de a conduce mijloace de transport poate fi aplicată de instanţa de judecată, cu redobîndirea ulterioară a permisului de conducere, în modul stabilit de lege. La aplicarea pedepsei privative de dreptul de a conduce mijloace de transport sau la anularea acestui drept în calitate de pedeapsă complementară la

amendă sau muncă neremunerată în folosul comunităţii, termenul ei se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii, iar la aplicarea ei în calitate de pedeapsă complementară la închisoare, termenul ei se calculează din momentul executării pedepsei principale.

La caz, instanţa găsește necesar de a aplica inculpatului pedeapsa complementară obligatorie- anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, or, careva circumstanţe excepționale nu au fost stabilite, iar neaplicarea acesteia, reieşind din specificul faptei săvârșite de inculpat consideră instanța că nu ar asigura atingerea scopului special al pedepsei penale şi anume prevenţia specială şi corectarea inculpatului.

Ținând cont de împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, starea de pericol creată pentru valoarea socială ocrotită punând în primejdie siguranța circulației dar și consecințele produse; motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit; conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, permit aplicarea pedepsei complementare la limita minimă, întru conştientizarea faptei şi a urmărilor, astfel că va adopta pe viitor o atitudine de respectare întocmai a normelor juridice de securitatea circulației rutiere.

Astfel, instanța subliniază strânsa legătură ce trebuie să existe între infracțiunea săvârșită și interzicerea unui drept (fapta comisă furnizând premisa că e nevoie de interzicerea acelui drept pentru apărarea valorilor ocrotite de legea penală). Or, natura faptei săvârșite de inculpat susține existența unei nedemnități în exercitarea dreptului special de a conduce mijloace de transport.

Astfel, pe de o parte, instanţa are în vedere gradul de pericol social al faptei concretizat în valorile sociale care au fost vătămate – relații sociale cu privire la securitatea circulației rutiere, faptul că inculpatul a manifestat o atitudine constant sinceră, recunoscând comiterea faptei şi împrejurările în care aceasta s-a produs, cât și conduita inculpatului reliefată prin atitudinea sa procesuală concretizată în prezentarea în faţa instanţei de judecată, contribuind astfel în mod nemijlocit la soluţionarea justă şi cu celeritate a cauzei şi la aflarea adevărului, cu respectarea exigenţelor impuse de art. 6 din CEDO, sunt aspecte de natură a genera aplicarea unei pedepse al cărei cuantum a fost orientat spre scopul educativ al pedepselor.

Aşadar, din interpretarea coroborată a probelor, se specifică că modalitatea de executare aleasă şi cuantumul pedepsei aplicate inculpatului, pentru infracţiunea incriminată, este în acord cu principiul proporţionalităţii avându-se în vedere fapta comisă şi urmările produse.

Temeiuri pentru liberarea inculpatului de la răspunderea penală conform prevederilor art. 53 Cod penal, nu au fost stabilite.

Chestiunea cu privire la măsura preventivă.

În conformitate cu prevederile art.385 alin. (1) pct.15) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, urmează să fie soluționată chestiunea dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

Conform art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, „în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentinţa va deveni definitivă”.

Prin ordonanța din 27 iulie 2023 în privința lui Gîsca Gheorghe a fost aplicată măsura procesuală de constrîngere – obligarea de a se prezenta la organul de urmărire penală și instanța de judecată /f.d.46, 47, care încetează de drept.

Chestiunea cu privire la cheltuielile judiciare

În conformitate cu art. 227 alin. (1) din Codul de procedură penală, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal.

Potrivit prevederilor art. 229 alin. (1), (2) și (3) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor.

La caz, este obligația condamnaților de a achita cheltuielile pentru efectuarea expertizelor, iar scutirea condamnaților de la plata acestor sume urmează să prezinte o excepție, dar nu regulă.

În prezenta cauză instanța nu a constatat careva impedimente privind încasarea de la inculpatul **Gîsca Gheorghe** a sumei totale de 640,00 (șase sute patruzeci) lei formată din suma de 320,00 (trei sute douăzeci,00) lei cu titlu de cheltuieli judiciare în legătură cu efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. ***** din 06 iulie 2023 /f.d.29-31/, și suma de 320,00 (trei sute douăzeci,00) lei cu titlu de cheltuieli judiciare în legătură cu efectuarea raportului de expertiză nr. *****din 03 iunie 2025 /f.d.117-119/.

Chestiunea cu privire la corpul delict

Potrivit prevederilor art. 397 pct. 3) din Codul de procedură penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lîngă chestiunile enumerate în art.395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: hotărîrea cu privire la corpurile delicte.

După cum rezultă din prevederile art.162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 5) documentele care constituie corpuri delicte rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

La caz, instanța de judecată atrage atenția asupra faptului că, prin ordonanța din 05 iunie 2023 a fost recunoscut în calitate de corp delict : mijlocul de transport de model ”*****” cu numărul de înmatriculare ”*****”, care se păstrează la parcarea specializată din mun. Hîncești /f.d.17/.

La caz, corpul delict - mijlocul de transport de model ”*****” cu numărul de înmatriculare ”*****”, ***după definitivarea sentinței urmează a fi restituit proprietarului***.

Dispozitiv

În conformitate cu prevederile art. 80 [1] ,90 din Codul penal, art. 162, art. 227-229, art. 385, art.389 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Gîsca Gheorghe se recunoaşte vinovat în săvârşirea infracţiunii prevăzute de 264 alin.(3) lit. a) din Codul penal, cu aplicarea art.80[1] Cod penal, i se stabilește pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În temeiul art. 90 din Codul penal, pedeapsa cu închisoare stabilită lui **Gîsca Gheorghe** se suspendă condiționat pe un termen de probă de 3 (trei) ani și să nu fie executată, dacă condamnatul în perioada de probațiune, prin respectarea condiţiilor probaţiunii va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

Se obligă **Gîsca Gheorghe** în perioada de probațiune:

1) să nu comită pe perioada de probațiune noi infracțiuni;
2) să se prezinte la orice chemare a organului de probațiune.

Termenul executării pedepsei complementare – *anularea dreptului de a conduce mijloace de transport*, în corespundere cu art. 65^1 alin. (4) din Codul penal, urmează a fi calculat data rămânerii definitive a hotărîrii.

Măsura de constrîngere aplicată în privința lui **Gîsca Gheorghe** - obligarea de a se prezenta la organul de urmărire penală și instanța de judecată, încetează de drept.

Se încasează de la **Gîsca Gheorghe** în contul statului suma totală de 640,00 (șase sute patruzeci) lei formată din suma de 320,00 (trei sute douăzeci,00) lei cu titlu de cheltuieli judiciare în legătură cu efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. ***** din 06 iulie 2023, și suma de 320,00 (trei sute douăzeci,00) lei cu titlu de cheltuieli judiciare în legătură cu efectuarea raportului de expertiză nr. *****din 03 iunie 2025.

Corpul delict : mijlocul de transport de model ”*****” cu numărul de înmatriculare ”*****”***, după definitivarea sentinței urmează a fi restituit proprietarului***.

Se obligă **Gîsca Gheorghe**, ca în termen de pînă la 10 zile de la definitivarea sentinței, să predea permisul de conducere Agenției Servicii Publice pentru anularea acestuia.

Sentinţa este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, de la pronunțarea sentinței motivate, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Valentina SURUCEANU